

NENÍ ZDE, BYL VZKŘÍŠEN

(VELIKONOČNÍ NEDĚLE)

I. ČTENÍ Z BIBLE

Matouš 28,1–10

II. ČTENÍ Z BIBLE

Lukáš 24,5–6

Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.

KÁZÁNÍ

Šly z rána ke hrobu. Marie z Magdaly a s ní další ženy. Jdou statečně a s velikou odvahou. Hrob je zavalený kamenem, je tam stráž. Ale ženy jdou.

Jdou s velikou láskou a oddaností. Nesou vonné masti, aby se všemi náležitostmi dokončily Ježíšův pohřeb, na který v pátek nebylo dost času. Jdou Ježíši prokázat poslední službu, kterou mohou. Chtějí se rozloučit a aspoň takto vyjádřit svoje poděkování. Tolik toho od Ježíše dostaly.

Jdou ale také s hlubokým žalem v srdci. Jejich učitel a přítel je mrtvý. Ten, jenž rozdával tolik radosti, je nyní příčinou jejich smutku. Byl ukřižován a umřel.

Tváří v tvář smrti jsou ženy bezmocné. Ježíš je mrtvý a ony s tím nemohou nic udělat. Mohou pomazat jeho tělo mastmi, mohou je zabalit do pláten, ale tím nic nezvrátí. Mohou uspořádat nádherný pohřeb, ale nebožtík zůstane mrtvý. Mohou ke hrobu přinést květiny, ale to nezmění nic na jejich bezmoci tváří v tvář smrti. Mohou říci slova díky, mohou zavzpomínat, ale ani to nezmění nic na definitivnosti smrti.

V té chvíli prožívají zvláštní chudobu a prázdnotu života. Takový je život bez Vzkříšeného: chudý a prázdný a smutný.

1. Život bez Vzkříšeného je zvláštním způsobem prázdný a chudý

Mnozí lidé nevěří, že to tak je. Zdá se jim, že mají všechno, co k životu potřebují, a to bez Vzkříšeného. Zdá se jim, že jejich život je plný a bohatý. Že mají svobodu a volnost, že mají tolik možností a příležitostí. Tolik zábavy a potěšení.

V životě toho člověk může mít opravdu mnoho, pokud jde o možnosti a prostředky, takže se mu zdá, že jeho život je bohatý. Jakápak prázdnota nebo chudoba života.

Ale jak je to doopravdy, se ukazuje tváří v tvář smrti. Tam je najednou jasné, že je to život chudý a prázdný. Protože je v něm smrt. Protože končí smrtí. Protože je to život pomíjivý. Protože se musí sklonit před smrtí, která všechno sebere a zničí.

Prázdný a chudý je ale i život žen jdoucích ke hrobu. Přitom mají mnohem víc než ti, kdo Boha ve svém životě popřeli a nedali mu žádné místo. Mají za sebou měsíce života v Ježíšově blízkosti. Slyšely Ježíšova slova, viděly jeho mocné činy.

Mnoho z toho si pamatují a vybavují, na mnoho rády vzpomínají. Mnohé z toho je oslovuje a inspiruje, vyvolává vzpomínky. Mají mnohem víc než ostatní.

A přesto jsou na tom podobně. Pokud tu není nic víc, Ježíšova slova a činy zůstanou jenom vzpomínkou. Krásnou a dojemnou, ale jen vzpomínkou. Bez živého Ježíše už nikdy nebude nic víc a nic dalšího. Smutný a ubohý život. Navzdory všem vědomostem o Ježíši.

Smutný a ubohý život, protože moc smrti je silnější. Protože smrt vítězí a není, kdo by ji porazil.

Můžeš toho o Ježíši hodně vědět, můžeš znát mnoho z Bible. Můžeš umět ocitovat všechno, co evangelisté zaznamenali. Bez vzkříšení se to všechno musí sklonit před mocí smrti. Bez vzkříšení je to vše jen vzpomínka, pomíjivost, smutek, prázdnota. Jen hroby a pomníky, balzámy a mauzolea.

2. Setkání se Vzkříšeným všechno mění

Tak to platí bez vzkříšení a bez setkání se Vzkříšeným. O to jde. Setkat se s ním. Protože Ježíš žije. Byl ukřižován, zemřel a byl pohřben. Ale – vstal z mrtvých. Byl vzkříšen. Je živý. Porazil smrt.

Vzkříšení všechno mění. Najednou je tu život. A naše žití má docela novou perspektivu. Smrt nemá poslední slovo. Hrob není konečná. Časnost není všechno. Je tu ještě věčnost, věčný život s celou svou krásou. Cestu k němu otevřelo Ježíšovo vzkříšení.

Vzkříšení všechno mění. Dává životu smysl a hloubku, úplně nový rozměr. Život je plný a bohatý. Bez vzkříšení je chudičkový a kratičkový, jen pár let nebo desetiletí a pak už jen prach a popel. A i kdyby se do těch roků směstnalo sebevíc, je to jako nic. Vzkříšení přináší do života nesmírné poklady věčnosti.

Vzkříšení se stává součástí života člověka díky setkání se Vzkříšeným. Bez setkání s ním se nic nezmění. Ženy se setkaly se Vzkříšeným a to změnilo jejich život. A setkání se Vzkříšeným změni i náš život.

Tehdy o velikonočním ránu to bylo setkání docela prosté. Málem ho ženy ani nepoznaly. Vzkříšený Ježíš jim musel hodně napovědět, aby pochopily. Setkání se Vzkříšeným je naprosto mimořádné, a přece někdy docela prosté. Kdo čeká na něco vnějšně atraktivního a efektního, může Vzkříšeného propást.

První reakcí žen u hrobu je strach. Jsou vylekané prázdným hrobem. Strach jim nahánějí i andělé. Sám Bůh musí promluvit ústy svých poslů: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není tu. Byl vzkříšen!“

„Proč hledáte živého mezi mrtvými?“ Hledají ho tam, v hrobě, protože to odpovídá jejich dosavadní zkušenosti s životem a smrtí. Protože nepočítaly se vzkříšením. To bylo něco daleko nad jejich očekávání a představy. Prolomení hranic smrti, to přece není možné.

Proto ten úlek a strach z prázdného hrobu. Protože bez vzkříšení znamená prázdný hrob jediné to, že někdo musel tělo ukrást, že nechtěl dát Ježíši pokoj ani po smrti. Že chtěl zničit dokonce i jeho ostatky, aby po něm nezbylo vůbec nic.

Z úst andělů zní protiklad toho, co ženy znaly, co říkáme i my: „Už není mezi živými.“ Je to smutek a bolest, když o někom říkáme nebo slyšíme: „Už ho nenajdete mezi živými.“ Andělé říkají: „Už ho nenajdete mezi mrtvými.“

„Ježíš tu není, byl vzkříšen.“ Nic už není jako dřív. Protože je tu vzkříšení. Protože Ježíš žije. A kdo ho přijme a otevře mu srdce, ten získá spolu s ním i jeho život, získá vzkříšení.

3. Jak je to se vzkříšením

Mnoho z toho, co vzkříšení znamená a jak to přesně bude, zůstává tajemstvím. Bude to tak nové a překvapivé, že to ani nejsme schopni přesně vyjádřit a popsat, jsme odkázáni na obrazy a přirovnání. To základní a hlavní je ale jasné: Vzkříšení řeší otázku smrti a zániku, rozkladu a zapomení. Místo smrti je tu život.

Zmíním věc, kterou považuji za důležitou a která je jistá. Slyšel jsem mnohokrát někoho říkat: „Jsmo věční ve svých dětech a vnučích. My zemřeme a oni žijí dál. Jako květiny, které odkvetou a shnijí, ale ze semínek vyrostou další rok květy nové.“

Kdo to bere takto, ten vzkříšení vůbec nerozumí. Je omezený svou lidskou představivostí. A i když mám potomky, kteří nesou mé geny a žijí dál, nejsem to já.

Vzkříšení znamená: Tvůj život je jedinečný a neopakovatelný. Bůh bere tuto tvoji jedinečnost vážně. Nenechá tvůj život skončit smrtí a nicotou, ale vzkříšením ti daruje nový život. Nebude to přesná kopie toho, co bylo, bude to nové, proměněné, jiné. Ale zároveň bude jasné, že jsi právě ty. Ne někdo jiný, ne ty v někom jiném. Vzkřísí tebe.

Podobně jako s Ježíšem: je to on, ženy i učedníci ho poznávají. Je to Ježíš, se kterým chodili, kterému naslouchali. Který zemřel na kříži. Dokonce na sobě má jizvy od hřebů. Ale jeho tělo je nové, proměněné. Už není vázán prostorem. Už není vystaven slabosti, únavě, nemoci.

Proč hledáte živého mezi mrtvými? On je přece Pán života a živých. Kam přijde, tam přináší život. Přišel proto, aby ti, kdo byli beznadějně vydáni smrti, měli život a měli ho v hojnosti. Přišel, aby to, co bylo zaseto jako pomíjitelné, vstalo jako nepomíjitelné, aby to, co bylo zaseto v poniženosti, vstalo v slávě, aby to, co bylo zaseto v slabosti, vstalo v moci, jak to krásně vyjádřil apoštol Pavel v dopise do Korintu (1K 15,42–43).

4. Svěť svůj život Vzkříšenému

Není v hrobě, byl vzkříšen. Není mrtvý, žije. A přichází mezi nás, aby se s námi setkal. Aby nás vtáhl do svého života. Aby dal svůj život těm, kdo v něho uvěří a

svěří mu svůj život – i svoji smrt. Kdo mu dá svoji časnost, ten získává jeho věčnost.

Znovu opakují: nestačí vzpomínka na Krista, jeho činy, slova a myšlenky. Je to lepší než nic, může to pro život člověka hodně znamenat, ale jen pro jeho časnost, která končí smrtí. Teprve vzkříšení, poznání, že Ježíš je živý a setkání se Vzkříšeným, mění život od základu. Protože pak už smrt není konec, ale jen brána k věčnému životu.

Počítat s ním, žít s ním, se Vzkříšeným, dát mu život, je nejlepší možnost života. Znamením toho, že dávám Ježíši svůj život, je křest. A že to s odevzdáním života a následováním myslím vážně, potvrzují, když jdu ke stolu Páně.

Vzkříšený dává životu moc a sílu, jistotu a radost, dává životu naplnění a smysl, hloubku a ukotvení, dává životu perspektivu a naději. Tváří v tvář všemu: všem těžkostem, i utrpení, nemoci a smrti.

Kdo svěří svůj život Vzkříšenému Ježíši, ten s ním, Pánem života, žije, umírá časnou smrtí, ale se Vzkříšeným také přechází ze smrti do života. Proto se smrti nebojí a nemusí bát. Život je pro něho Kristus a smrt je pro něho zisk (Fp 1,21), dveře k věčnosti s Kristem.

Protože Kristus vstal z mrtvých. Kristus jistě vstal z mrtvých. A ty, kdo žili a zemřeli ve víře v Krista, Bůh přivede spolu s ním k životu (1Te 4,14).

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Věřím, Pane, že jsi vstal z mrtvých a žiješ. Věřím, že jsi Pán a Král časnosti i věčnosti. Vládni i mému životu. Přijď a proměň můj život mocí a silou svého vzkříšení. Naplň mne radostí a pokojem. Sviť mi svým světlem. Amen.

Michal Šourek, 31. 3. 2024